

„Nowa Reforma“ wychodzi dwa razy dziennie.

Prenumerata wynosi:

W miesiącu	W kwartale	W półroczu	W roku
10 zł.	30 zł.	60 zł.	120 zł.
W Ausp. Węgry:			
z jednorazową przesyłką poczt.	10 zł.	30 zł.	60 zł.
z dostawą	10 zł.	30 zł.	60 zł.
W Ausp. Niemiec:			
z jednorazową przesyłką poczt.	10 zł.	30 zł.	60 zł.
z dostawą	10 zł.	30 zł.	60 zł.

Za ogłoszenia do czasu miesięcznika 50 hal, kwartału 1 kor. 20 hal.

Prenumerata i ogłoszenia (inzeraty) sprowadzają się do Administracji „N. Reformy“ w Krakowie.

Redakcja: ul. Jagiellońska 10. Administracja: ul. św. Anny 2. Telefon Redakcji 41. Administracji 241. Dla zamówień zamiejscowych 1972. W Ausp. Niemiec: Kasy poczt. Kasy poczt. 367.664.

Rekopisów nadsyłanych Redakcji nie zwrot. W Ausp. Niemiec: Kasy poczt. Kasy poczt. 367.664. W Ausp. Niemiec: Kasy poczt. Kasy poczt. 367.664.

Cena numeru 12 hal.

NOWA

REFORMA

WYDANIE PORANNE

Prenumeratę przyjmują:

Zamieszkałym: Administracja „Nowej Reformy“ i wszystkie urzędy pocztowe: m. in. w Ausp. Niemiec: Kasy poczt. Kasy poczt. 367.664. W Ausp. Niemiec: Kasy poczt. Kasy poczt. 367.664.

Zamieszkałym: Administracja „Nowej Reformy“ i wszystkie urzędy pocztowe: m. in. w Ausp. Niemiec: Kasy poczt. Kasy poczt. 367.664. W Ausp. Niemiec: Kasy poczt. Kasy poczt. 367.664.

Ogłoszenia (inzeraty) przyjmuje Administracja „Nowej Reformy“ za opłatą od miejsca wiersza (dużym pismem) za pierwszy raz 80 h. za każdy następny raz 20 h. — Należność po 90 h. od wiersza. — Głosy publiczne po 2 kor. od wiersza. — Układ tabelaryczny, cyfrowy, skomplikowany, pierwszy raz 40 h. — Załączniki do „Nowej Reformy“ (wzrostki, cirkularze, ogłoszenia i t. p.) przyjmują się za cenę 2 kor. od 100 egz. dla zamiejscowych, a 1 kor. od 100 egz. dla miejscowych prenumeratorów.

Kadeci o kwestyi polskiej.

Kraków, 17 września.

W miarę rozwoju wypadków wojennych i ustalania się stosunków w okupacji niemieckiej i austriackiej, odzyskanie polska w ziemiach dawnej Rzeczypospolitej prawo zabierania głosu i wypowiedziania się w najaktualniejszej dziś dla nas kwestyi: przyszłości Polski. Bo jakkolwiek mogłoby być wynikiem wojny, nie ulega wątpliwości, że przyszłość Polski zasadniczo odmiennie będzie od jej niedawnej przeszłości. To czują i wiedzą wszystkie dziś wojnę prowadzące państwa, i tego nie mogą one zakrywać przed najbardziej w tej sprawie interesowanymi czynnikami: przed ludnością polską. Stąd pewna swoboda głosu, konieczna jej w tej chwili.

Niepodobna jednak na razie z tej opinii, jaka zaczyna się obecnie wytworzać i ustalać, wysnuwać kategorycznych o jej ogólnym charakterze wniosków. Ta opinia nie jest przedewszystkiem dość swobodnie wypowiedzianą i tem samem nie może być ogólną, wszechstronną. Na razie więc zapisujemy jej poszczególne objawy, jej odgłosy, z których zestawienia i porównania z tą opinią, która na razie na zewnątrz wyraża znaleźć nie może, wytworzy się dopiero kiedyś jej obraz rzeczywisty. Im prędzej to stać się będzie mogło, tem lepiej będzie i korzystniej dla przyszłości Polski i dla tych czynników, które o tej przyszłości wyrokować będą.

A czynnikami te nie od wczoraj i nie od dzisiaj kwestyja polska, jako jedna z najaktualniejszych przy zawieraniu pokoju, zajmować się muszą. Wobec trudności wojennych jednak, odwrócić uwagę od niej i luzować dotychczasowe z organów prasy zagranicznej na ten doniosły, międzynarodowy temat. Zwracając uwagę, poza prasą austriacką i niemiecką, uwagę głosy prasy rosyjskiej, upornie stojącej zawsze na stanowisku czynnika w tej sprawie wyroku, pominąć, że wypadki wojny na innem jej zgoła stawiają stanowisko. Jednak wypadki te nie minęły bez wpływu także na opinię polityczną w Rosji. Jest ona przedewszystkiem oszczędniejsza w obietnicach dla Polaków, jakby w przewidzianiu, że są one w tej chwili bezpodmiotowe i straciły wobec Polaków ten urok, jaki w swoim czasie przywiązywało do manifestu wielkiego ks. Mikołajewicza. Zbliża się od tego czasu gwiazda wielkiego księcia i z nad Wisły i jej dopływów przesunęła się na nieboskłon znacznie dalszy; zbliża się także gwiazda Rosji i jej armii.

Z lamów prasy rosyjskiej odezwał się, jak nas informują, głos jednego z wybitniejszych przywódców kadetów, ks. Dołgorukowa. Na konferencji swej partii w Moskwie wypowiedział się miał ks. Dołgorukow o kwestyi polskiej w sposób mniej więcej następujący:

„Kwestya polska jest w chwili obecnej sprawą raczej taktyczną, niż programową. Jej rozwiązanie pozostaje w łączności z wynikiem wojny. I tu możliwe są trzy ewentualności. Jeśli zwyciężą mocarstwa centralne, wówczas rozumie się samo przez się, że wszelki wpływ naszej partii na rozstrzygnięcie w kwestyi polskiej jest wykluczony. Jeśli zwycięstwo odniesie Rosja i jej sojusznicy, wówczas muszą być wszystkie trzy części Polski w ich granicach etnograficznych połączone w samodzielne państwo z wolnym wyjściem na morze Bałtyckie. Wniosek w tym kierunku musiałby wyjść od Rosji, samo jednak odbudowanie Polski musiałoby być aktem międzynarodowym. Również podstawy zwolania konstytuanty polskiej musiałby być wypracowane przez konferencję międzynarodową. Wreszcie należy uwzględnić również trzecią możliwość, mianowicie, że wojna pozostanie nierozstrzygniętą i że żadna z dwóch wojujących stron nie będzie zwycięska. W tym wypadku najprawdopodobniejszym jest „status quo ante bel-

lum“. Wówczas Rosja mogłaby wywrzeć wpływ na losy jedynie tych części Polski, które już przed wojną stanowiły część składową państwa rosyjskiego. Wtedy Rosja musi nadąść Polsce daleko idącą autonomię, dla której punktem wyjścia byłaby wypracowany przez partję kadetów projekt. Dla istnienia samodzielnego państwa polskiego jest koniecznym połączenie wszystkich trzech części Polski, natomiast należy odrzucić wszelkie pragnienia Polaków odbudowania samodzielnego państwa w granicach dotychczasowego Królestwa Polskiego.

To stanowisko księcia Dołgorukowa pragnął uzasadnić interesami Rosji i pokoju światowego. Podniósł Polacy z Austrii i Prus będą i muszą dążyć do względnie usamodzielnienia Królestwa polskiego, wobec tego będziemy mieli niewątpliwie i na tymczasie materiały do konfliktów pomiędzy trzema państwami: Rosją, Austro-Węgrami i Niemcami. Tymczasem Rosja ma niezaprzeczone prawo do dłuższego odpoczynku po nadzwyczaj krwawych ofiarach wojny obecnej. Wobec tego naprawdę nie można od niej żądać, aby się z powodu Polski wzięła do obywatela swoimi sąsiadami. I wobec słuszności tej teorii autonomii Polski nie jest do pomyślenia bez zupełnego zniaczenia państw centralnych“.

Komunikat sztabu austro-węgierskiego.

(Telegram c. k. Biura korespondencyjnego).

Urzędowo ogłaszają 16 września 1916:

Front przeciw Rumunii: Pod Fogaraszem przekroczył jeden pułk rumuński Alutę (Alt). — Został odrzucony. Na północ od Kóhalom (Reps) nasze wojska zabezpieczające stoczyły skuteczne walki. Zresztą prócz walk pod Hatzeg (Hützing), o których już wczoraj doniesiono, nie było szczególnych zdarzeń.

Front generała kawalerii arcyks. Karola: Nad górnym Czarnym Czeremoszem gwałtowne walki artyleryjskie.

Front generała marszałka polnego ks. bawarskiego: Armia generała pułkownika Terstyanowskiego stoi pod ogniem ciężkich dział.

Teren wojny z Włochami: Bitwa na płaskowyżu Krasu trwa bez przerwy dalej z tą samą gwałtownością. Ataki piechoty włoskiej, poparte bardzo silnym ogniem artylerji i min, były znowu zwrócone przeciw całemu frontowi między Wipawą a morzem. Na północnym skrzydle tego odcinka miały nieprzyjacieli mały zysk w terenie, i tutaj nasza linia biegnie teraz blisko na wschód od San Grado di Merna. Zresztą front walk dzięki wielkiej wytrzymałości naszych wojsk pozostał niezmiennym. 500 Włochów wzięto do niewoli, zdobyto trzy karabiny maszynowe. Na północ od Wipawy walka artyleryjska rozciągała się na większą część frontu aż do Krnu. Atak na wschód od Goryczy przeciw naszym stanowiskom na południe od Dollay Ród nie mógł się utrzymać w naszym ogniu. Także pod Flitschem był ogień artyleryjski bardzo żywy.

Na froncie tyrolskim atakuje nieprzyjacieli grzbiet Fassanu. — Przed odcinkiem Cima di Cece Coltorondo działanie naszego ognia działowego wstrząsało nieprzyjacielski pochód naprzód. Pod Cauriolem udało się oddziałom strzelców alpejskich opanować punkt oparcia w wywie na zachód od tego szczytu.

Południowo-wschodni teren wojny: U naszych wojsk nie nowego. Zastępca szefa sztabu generała, v. Hölzer, marszałek polny porucznik.

Komunikat naczelnego kierownictwa armii niemieckiej.

(Telegram c. k. Biura korespondencyjnego).

Berlin, 17 września.

Biuro Wolffa donosi: Wielka główna kwatera ogłasza dnia 16 bm.:

Zachodni teren wojenny.

Front generała marszałka polnego księcia wirtemburskiego: Jak kilkakrotnie w poprzednich dniach, także wczoraj ostrzeliwano bez skutku Westende od strony morza. W kierunku i na północnej części frontu grupy wojsk następcy tronu Rupprechta rozwinął nieprzyjacieli tywy ogień i czynność patrolową.

Bitwa nad Somme była wczoraj szczególnie gwałtowną. Silne uderzenie około 20 angielsko-francuskich dywizyj po najcięższym wzmożeniu się ognia, kierowało się na front między Ancre i Somme. Po gorącej walce ustaliliśmy w tył wciśnięci przez wsi Concrettes, Martinpuich i Pless. Combles zostało utrzymywane wobec silnych angielskich ataków. Dalej na południe aż do Somme wszystkie ataki zostały krwawo odparte, po części dopiero w walce zbliżka. Na południe od Somme, od Barleux do Dendercourt atak francuski został również odparty. O kilka przyczółków podkopowych walczą się jeszcze.

Zestrzelono sześciu nieprzyjacielskich lotników, z tego jednego porucznika Wintgens, a dwóch kapitan Boelcke, który dotąd 26 aparatów lotniczych usunął z walki.

Łatwość i rannych legionistów naszych w ostatniej ofensywie wolińskiej, to jest w czerwcu i lipcu 1916 roku. Rysował je autor w chwili, gdy wszyscy oni, których wizerunki zgromadzono pod kopułą półokrągłego wklebienia naprzeciw sali głównej, byli jeszcze przy życiu lub zdrowi.

Potrzeby rysowane kredką kolorową, mają mimo swej prostoty, niewyszukanej techniki, dziwny wdzięk i odrębną swój charakter. — Przesuwa się przed oczyma cykl postaci, których imiona ciągle w czasach ostatnich mieściły na ustach, które przesuwały się nieprzerwanie na szpalach dzienników, o których mówiło się z czcią i szacunkiem, który i potomność dla nich w pełni zachowa.

Na pierwszym miejscu wysuwają się dziesiątki postaci pułkowników Berbeckiego, (ranny), Januszajskiego (ranny), poległego majora Wyrwy-Furgalskiego, poległego kapitana Stanisława Zwierzyńskiego (Ślawa), porucznika Romana hr. Lubieńskiego, chorążego Cekiery (w niewoli), poruczników Tarczyńskiego (ranny), Wyszewskiego (ranny), por. Średnickiego (zabity), chorążych Jankowskiego (zabity) Kwarcińskiego (zabity) i por. Wł. Koniecznego, rzeźbiarza (zabity).

To galeria bohaterów. Dopieśnieniem jej zaś pociągają jest cykl epizodów z życia żołnierskiego Legionów. Przesuwa się tu, jak w kalejdoskopie pejzaż i scena obozowa, epizod wojenny i charakterystyczne obrazy ruchu i działań na terenie wojennym. Wraz z autorem przeżywa widz wrażenia rzeczy i spraw znanych z opisów, a tu ołówkiem artysty zain-

W poglądach tych ks. Dołgorukowa ciekawo i znaczenie są przypuszczenia także na wypadek klęski Rosji, lub nierozstrzygnięcia wojny, niby partji szachów. Właśnie na ten wypadek najoszczędniejszym w wynurzeniach i obietnicach jest przedstawiciel kadetów. I tutaj, zdaje się, jest jeszcze najszczerszym. W pierwszym wypadku odsadza swoją partję i oczywiście Rosję od wpływu na losy Polski, w drugim darzy ją wypracowanym już przez kadetów projektem autonomii. Dalsze jednak, końcowe wywody ks. Dołgorukowa nie pozostawiają wątpliwości, jakby ta autonomia wyglądała i jakby stosowana była w praktyce politycznej. Ten koniec wywodu ks. Dołgorukowa zdradza istotne intencje nacjonalizmu rosyjskiego wobec Polski i pozostaje w oczywistej sprzeczności z rzekomą intencją zwycięskiej Rosji kreowania „samodzielnego“ państwa polskiego. Tę „samodzielną“ inwencję rosyjską my już znamy i już my ją mieli; wiemy też czego po niej moglibyśmy się spodziewać. Na te płowy już nawet wróble w Polsce złożyć się nie dadzą.

Głos ks. Dołgorukowa znamienity jest w chwili obecnej, jako jeden z alicyjnych znanych nam objawów opinii politycznej w Rosji w kwestyi polskiej.

Grupa wojsk niemieckiego następcy tronu, Na wschód od Mozy czynność bojowa aż do poszczególnych bezskutecznych ataków francuskich na ręczne granaty, utrzymywała się w umiarkowanych granicach.

Wschodni teren wojenny.

Front generała marszałka polnego księcia bawarskiego: Niema żadnych wydarzeń o szczególniejszym znaczeniu.

Front generała kawalerji arcyksięcia Karola: Tylko na wyżynie Kamieniec w Karpatach przyszło do żywszych walk piechoty, zresztą położenie niezmiennione.

W Siedmiogrodzie Rumuni przekroczyli Alutę powyżej Fogarasz. Na północny zachód oddziały, które się przeprawiły, zostały zaatakowane i wyrzuczone wstecz, dalej poniję uderzono próby przeprowadzenia się. Na południowy wschód od Hötzing wzięto rumuńskie stanowiska i odrzucono kontrataki.

Bałkański teren wojny.

Grupa wojsk generała marszałka polnego Mackensena: Rozstrzygające zwycięstwo uświadczło zresztą i energicznie przeprowadzone operacje w Dobrudży. Wojska niemieckie, bułgarskie i tureckie ścigają pobite siły rosyjskie i rumuńskie.

Front macedoński: Po utracie Małkanidze wojska bułgarskie zajęły nowe przygotowane stanowiska obronne. Ponowne ataki serbskie na front Mogieny między Pozar i Wyżyna Preslap, rozbiły się. Na wschód od Wardaru nie nowego.

Pierwszy generalny kwatermistrz: Ludendorff.

Po zwycięstwie w Dobrudży.

(Tel. c. k. Biura koresp.)

Budapeszt, 17 września.

Wiadomość o wielkim zwycięstwie wojsk niemieckich i bułgarskich nad wojskami rosyjskimi i rumuńskimi w Dobrudży wywołała w całym mieście ogromny entuzjazm. Wszystkie budynki przystrojono chorągiewkami.

Szczegóły walk.

Berlin, 17 września.

O zwycięstwie w Dobrudży dowiaduje się „Vossische Ztg.“ następujących szczegółów:

W dalszym pociągach naprzód wojsk bułgarskich, niemieckich i tureckich, o którym wczoraj doniesiono, posunęła się jedna niemiecka dywizja ku Dunajowi i pędziła przed sobą jedną dywizję rumuńską. Tę dywizję przycisnęto w tył do znajdującej się tam dywizji rosyjskiej, tak, że wojska niemieckie stały na lewej flance wojsk rosyjskich. Równocześnie od strony prawej uderzyła niemiecko-bułgarska kawalerja na jedną dywizję serbską, która w panice cofnęła się ku linii kolejowej.

Przeliczoną około godziny 2-giej była sytuacja taka, że Niemcy i sprzymierzeni stali w formie litery „U“, a mianowicie Niemcy w kącie tego „U“, a Bułgarzy po stronie lewej, podczas gdy kawalerja bułgarsko-niemiecka tworzyła prawe kolano tego „U“. W środku „U“ znajdowały się ściśnięte razem wojska rosyjskie, serbskie i rumuńskie. Rosjanie trzymali silnie front, z początku utrzymywano ich tylko w szachu. Gdy Mackensen dał w końcu rozkaz, żeby teraz także Rosjan mocno zaatakować, wpędzono rosyjską dywizję na znajdującą się już w rozprężeniu dywizję serbską i rumuńską, wskutek czego powstało wśród nieprzyjaciół ogólne zamieszanie.

Odwrót Rumunów w Dobrudży.

(Tel. wł. „Nowej Reformy“).

Wiedeń, 17 września.

„N. W. Tagblatt“ donosi z Kolonii: Sotjijski korespondent „Koeln. Ztg.“ donosi o położeniu w Rumunii:

Armia rumuńska cofa się w ucieczce na linię Cernawoda—Medzidzie—Konstancja. Linia ta posiada dla Rumunii decydujące znaczenie. O wyniku tych walk zależeć będzie los całej armii rumuńskiej, walczącej w Dobrudży.

Bułgarski minister o sytuacji.

(Tel. wł. „Nowej Reformy“).

Budapeszt, 17 września.

„Pester Lloyd“ donosi z Sofii: Minister robót publicznych Dobri Pasakow zapytany o zdanie w sprawie wojny z Rumuniami oświadczył:

„Dotychczasowe rezultaty przechodzą wszelkie oczekiwania. Nasze zwycięstwa w Dobrudży mają wielkie znaczenie. Rumunia jest poważnie zaniepokojona o Bukareszt. Armia rumuńska, która w początku kampanii mogła wykazać na zachodzie kilka pozornych sukcesów, obecnie wszędzie jest wstrzymana lub rozbita. Dziś jest już rzeczą pewną, że Rumunia raczej jest ciężarem dla koalicji niż korzyścią. Pomocy ze strony Rosji nie można przeceniać.“

Nasi żołnierze wiedzą, że akcja rumuńska dążyła do naszej zagłady, dlatego też walczyli z takim bohaterstwem. Dobrze zasłużona nagroda, jaka spotyka Rumunów: dotknie także Rosyan, z których nie chcieliśmy walczyć. Za mach ich skierowany ku zniszczeniu Bułgarii zmusił nas do ujęcia za broń w obronie nasze ojczyzny.

Rząd bułgarski sporządził z dumą na działach armii bułgarskiej, która jedno z najtrudniejszych zadań rozwiązuje z taką godnością. Z takich czynów winna powstać Wielka Bułgaria. Żołnierze bułgarski dotąd tylko postępowali naprzód — nigdy wstecz. Tego, co Bułgarzy raz odbiorą Rumunom, nie oddadzą im już nigdy.

Naczelnik wódz armii rumuńskiej.

(Tel. wł. „Nowej Reformy“).

Berlin, 17 września.

„Lokal-Anzeiger“ donosi z Lugano: Szef rumuńskiego sztabu generalnego Crai nicianu został mianowany naczelnym wodzem wszystkich sił zbrojnych Rumunii celem umożliwienia jednolitego użycia wszystkich rumuńskich związków armii.

Sesja parlamentu rumuńskiego.

(Tel. wł. „Nowej Reformy“).

Kolonja, 17 września.

„Koeln. Ztg.“ donosi z Lugano: „Secolo“ otrzymało wiadomość z Bukaresztu, że parlament rumuński zbiera się w najbliższej przyszłości na sesję. Ma być utworzony gabinet narodowy.

Z wystawy Tow. sztuk pięknych w Krakowie.

Nasze wystawy bieżące w pałacu sztuki znajdują się od dłuższego czasu pod znakiem wojny i Legionów. Po pięknej „wystawie Legionów“, która i w historii malarstwa mieć będzie swoją kartę, raz po raz pojawiają się posród bieżącego plonu, jako wyraz chwili cykle malarstwa, związane z tematami wojennymi, a w szczególności i bohaterstwem naszych Legionów.

Jedną z takich pamiątek drogiego sercu polskiemu, bo związanych z ofiarą życia i krwi naszych bohaterów oficerów i żołnierzy Legionów, składa wystawę p. Wincenty Wodzinowski, jeden z najpracowitszych i najpłodniejszych naszych malarzy. Przeniosłszy się w charakterze chorążego Legionów na front wojny, p. Wodzinowski miał sposobność na miejscu zacerpnąć wrażeń wojennych, studiować wojnę w jej najcharakterystyczniejszych i najgroźniejszych motywach i epizodach, w walce i w życiu po za frontem. Po cyklu 200 z górą portretów oficerów i wybitniejszych żołnierzy Legionów, rysowanych na miejscu, darzy obecnie Wodzinowski wystawę dwoma cyklami, z których jeden ma charakter tragicznej pamiątki, drugi odpowiada długi szereg scen rodzajowych żołnierskich i wojennych z frontu i służby okopowej Legionów.

Zaczynam od pamiątki. Jest nią cykl portre-

flagrantnie przeniesionych na karton. Nie są to pełne obrazy, raczej szkice i notatki doraznie kreślone, ale mające charakter i wartość dokumentu, posiadającego swa malarzską i artystyczną cechę, miejscami też sprawnego ołówka, umiającego wybrać odpowiednie motywy i tonaty. A więc są to obrazy utarczki wojennych jak np. Atak na Sitowice 4 lipca b. r., widok rannych w szpitalu polowym, labory sanitarne i kuchnie polowe w ruchu, ziemianki i okopy. Na jednym z obrazków kapłan ks. Gilewicz w wirze walki przy spełnianiu swych duszpasterskich obowiązków; na innym scena wysocce charakterystyczna: „Ranni Legioniści prowadzeni przez sanitariusza na miejsce opatrunkowe“.

Przepiękne są też pejzaże wolińskie z nad Styru i Stoehodu: „Droga do cerkwi“, „Sitowice“, „Wies Piaseczna nad Stoehodem“ i wiele innych.

Cykl ten ze względu na swą treść i charakter powinien w całości znaleźć się w jednej z krajowych galerij, jako pamiątka wielkiej chwili o wybitnym piętne aktualności, z charakterem swojskości, sentymentu i szczerze polskiego odczucia.

Wojenne motywy poruszają w swych utworach także pp. Antoni Piotrowski, Gramatyka i Uziembło. Piotrowskiego „Legioniści na wywiadach“ mają charakter trochę konwencyjny. Malowane wybitnie z właściwą Piotrowskiemu sprawnością techniczną, mają doskonały pejzaż, który zawsze jest mocną stroną w obrazach tego świetnego artysty. Podany charakter ma obraz Gramatyki „Przyrodna

kwatery“, gdzie ładnie malowane jest tło architektury podmiejskiej.

Henryk Uziembło, który od czasu wojny wraz z uniformem oficerskim zmienił swe dawne umiłowania malarzskie, w nowej dziedzinie pomysłowy i tematów wojennych rozwija nieposłuszną tętnę. Studium portretowe „Wachmistrz sztabowy ułanów Ostojki“ rysowane kredką, jest pełne siły i charakterystyki głębokiej, pełne typowego wyrazu żołnierskiego jako znaleźć można w tradycji polskiej kawalerji z pod Sommosiery, Stoczki lub Raszyna. Rysowane z brawurą daje świadectwo szeroko rozwiniętej technice i talentowi.

Poza wymienioną ilość obrazów wojennych, wystawa bieżąca przynosi sporo materiału nie wojennego, a co dzwinięsza spotykamy na niej kilka nazwisk twórców, dotychczas mało znanych w szeregu przedstawicieli bieżącej sztuki.

Jednym z tych, których talent przemawia z nieposłuszną siłą jest p. Franciszek Potocki. Przed niedawnym czasem zapisywaliśmy na tom miejscu kilka jego pejzażów, ujawniających wybitny indywidualizm młodego malarza. Obecnie dajemy nam p. Potocki sposobność stać nasz poczynić rzetelnie poza granicę zdawkowej pochwały, ale uznać w nim talent wybitny, rozporządzający szeroko rozwiniętą techniką, odcinającą się bardzo wyraźnie od szarego poziomu jednostajnej produkcji wojenskiej naszych malarzy. Na twórczości Potockiego wyrazne piętno kładzie zacieranie.

Najswobodniej i z największą pewnością pędzą obiera się on w dziedzinie pejzażów morskich. Studiował je widocznie czas dłuższy i uchwycił ich najbardziej typowe znaniona. Gdyby nie był dalek nie więcej jak tylko „Burza na morzu“ lub „Obłok i morze“, to na zasadzie tych dwóch obrazów można go zaliczyć do najlepszych naszych malarzy. Tak wystudowanej fali morskiej wzbudzonej, z girlandą piany, takiego tonu, jaki mamy w krajobrazie „Z rana“, niewielu naszym pejzażystom udało się namalować. Pejzaż „Czerwone domy“ wdzięczną kolorystyką i egzotycznym charakterem obcego pejzażu silnie utrwala się w pamięci. „Stare klaty“, „Na zatoce fińskiej“, niosą pełne siły motywy rybackie i nadmorskie, jakie u nas rzadko i tylko sporadycznie się pojawiały w produkcji rodzimej. Rodzajowe obrazy „Marcianka z Jastarni“ i „Z rana“, to doskonale próby wyłanania się z kół motywu morskich i wkroczenia w dziedzinę tematów rodzajowych, gdzie szeroka, śmiała technika wzorowana na malarzach francuskich, daje świadectwo bujności temperamentu malarzskiego i swobody w traktowaniu najroznorodniejszych problemów malarzskich, dla których podjęte stwarza kapitalny rysunek.

Pokrewnym pod pewnym względem talentem jest twórca cyklu obrazów S. K. Daniel, debiutujący na krakowskiej wystawie. Szeroka skala motywów, jaką ten malarz rozsunął w cyklach swich utworów, utrudnia scharakteryzowanie tego talentu, który przy nieśmiałości, szczerze technicznie, przy pewnych odchyleniach

Łódź, 10 września.

W motywach wyroku zaznaczył najwyższy trybunał, że Towarzystwa ubezpieczeń przyjmują jedynie odpowiedzialność za zyczące nie ubezpieczono, jakże istnieje w czasach pokonanych i wśród zyczących warunków. Przy życiu za podstawę rachunku prawdopodobieństwa opartego na danych statystycznych, oraz przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności, które wchodziły w rachubę, oznacza Towarzystwo wysokość premii. Dlatego też wykluczone są w odnośnych umowach szkody, które powstają wśród stu

P. Ludwik Stasiak wystąpił z dwoma interesującymi autoportretami. Pierwszy przedstawia artystę z gitarą w ręku, drugi ma ilustrować równoległą dziedzinę jego artystycznej pracy, która zyskała mu zasłużony rozgłos: mankowskie studia nad działalnością Wita Stwosza. Stąd drugi portret swój umieszczył artysta na tle rzeźb Stwosza a siebie odwzorzył z piórem w ręku i księgą. Obie portrety uderzają siłą charakterystyki i wielką malarską rutyną.

Plonu wystawy dopełnia cykl drobnych pejzażów młodego adeptu sztuki malarskiej p. Romana Merzwicza. Pierwocinny talentu swego skierował p. M. na motywy tatrzańskie i w kilku pejzażach uchwycił doskonale ton i charakter górskiego krajobrazu. Mgły, szare kontury gór na tle kontrastów świetlnych, prymitywna architektura górska, znalazły w młodym malarzu wrażliwego i czującego piękno przyrody odwrocie. Technika p. M. pozostawia jeszcze wiele do życzenia, ale to niedomagania może usunąć praca i wytrwale studium natury.

W. Pr.

P. Ludwik Stasiak wystąpił z dwoma interesującymi autoportretami. Pierwszy przedstawia artystę z gitarą w ręku, drugi ma ilustrować równoległą dziedzinę jego artystycznej pracy, która zyskała mu zasłużony rozgłos: mankowskie studia nad działalnością Wita Stwosza. Stąd drugi portret swój umieszczył artysta na tle rzeźb Stwosza a siebie odwzorzył z piórem w ręku i księgą. Obie portrety uderzają siłą charakterystyki i wielką malarską rutyną.

Plonu wystawy dopełnia cykl drobnych pejzażów młodego adeptu sztuki malarskiej p. Romana Merzwicza. Pierwocinny talentu swego skierował p. M. na motywy tatrzańskie i w kilku pejzażach uchwycił doskonale ton i charakter górskiego krajobrazu. Mgły, szare kontury gór na tle kontrastów świetlnych, prymitywna architektura górska, znalazły w młodym malarzu wrażliwego i czującego piękno przyrody odwrocie. Technika p. M. pozostawia jeszcze wiele do życzenia, ale to niedomagania może usunąć praca i wytrwale studium natury.

W. Pr.

Ku czci bohaterów 1863 r. Z Firleja w Lubartowie
 wielkim piszą do „Ziemi lubelskiej”: Dnia 10 wrze-
 śnia br. odbyła się w parafii Firlejowskiej wznio-
 ła uroczystość: poświęcenie cmentarza 73 bohate-
 rów z 63 r., poległych w bitwie pod wsią Sobolew.
 Inicjatorą uroczystości była p. Marya Reut, a
 ministrantką dóbr Łasy Lubartowskie a urzędze-
 niem uroczystości zajął się miejscowy proboszcz ks.
 L. Gajewski. O godzinie 2 po południu z kościoła
 „Firlejowskiego wyruszył pochód, na czele którego
 niesiono krzyż i sztandary narod. poczem wsił dzie-
 ci ze szkółek Firlejowskiej i Kockiej, które pomimo
 10-cio wiorstowej odległości i przeszłość granic-
 ynych, gdyż Kock należy do okupacji niemieckiej,
 na te uroczystości przybyły. Dalej szedł proboszcz
 ks. Gajewski wśród wieńca niesionego przez dziew-
 cza ze wsi Łaszawa w strojach krakowskich.
 Wreszcie parotysięczny tłum patryotycznej ludno-
 ści wiejskiej. Po przybyciu na miejsce wiecznego
 spoczynku bohaterów narodowych, odległe o 5
 wiorst od miasteczka Firleja, nastąpiło powitanie
 przybyłego na uroczystość komendanta obwodu
 Lubartowskiego, pułkownika Zawadzkiego i staro-
 ży Słoka, poczem proboszcz ks. Gajewski rozpo-
 rządził ceremonie poświęcenia cmentarza. Po dokon-
 aniu tego przemówił do zebranych w pięknych i
 wzruszających słowach proboszcz ks. Gajewski, opisu-
 jąc przebieg bitwy pod Sobolewem i zachęcając do
 porygego czczenia pamięci poległych i ich gro-
 wów; następnie przemawiał pułkownik Zawadzki w
 pięknych słowach, przypominając skutki powstania
 styczniowego i zachęcając do zakładania szkół.
 Po odprowadzeniu tymu „Witaj królów”, pochód
 w tym samym porządku powrócił do Firleja.

W motywach wyroku zaznaczył najwyższy trybunał, że Towarzystwa ubezpieczeń przyjmują jedynie odpowiedzialność za zyczące nie ubezpieczono, jakże istnieje w czasach pokonanych i wśród zyczących warunków. Przy życiu za podstawę rachunku prawdopodobieństwa opartego na danych statystycznych, oraz przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności, które wchodziły w rachubę, oznacza Towarzystwo wysokość premii. Dlatego też wykluczone są w odnośnych umowach szkody, które powstają wśród stu

uników, powodujących tak znaczną zmianę niebezpieczeństwa na niekorzyść Towarzystwa ubezpieczeń, iż nie może ono przyjąć zobowiązania do świadczenia odszkodowania, zwłaszcza, że nie miałyby w otrzymywaniu premii dostatecznego pokrycia. Takie nadzwyczajne stosunki zachodzą w czasie wojny.

Związek przyczynowy między wojną a opisanym wyżej wypadkiem upatruje najwyższy trybunał w tem, iż w oddziałach wojskowych, znajdujących się w pobliżu terenu wojennego, z powodu niebezpieczeństwa życia, powstaje stan duchowy, który, obok pogardy życia, objawia się w lekceważeniu cudzego mienia. Wśród takich okoliczności nie można wymagać od osób wojskowych staranności o cudze mienie, a zatem i ostrożność w obchodzeniu się ze światłem i ogniem. Wskutek tego powstaje niezwykle wielkie niebezpieczeństwo, którego Towarzystwo ubezpieczeń nie mogło uwzględnić przy zawieraniu umowy o ubezpieczenie, a za przyczynę powstania tego, zwykłą miarę przekraczającego niebezpieczeństwa, uważać należy wojnę. W uzasadnieniu tego zapatrywania powołuje się wreszcie najwyższy trybunał na motywę sądową do § 74 nowej orдынacyi ubezpieczeniowej z dnia 22 listopada 1915 roku Nr 343 Dz. u. p.

Repertuar teatru mjejskiego w Krakowie

W niedzielę, dnia 17 b. u. po południu: »Wyspa Amora« A. Neidhardta; wieczorem: »Dramat Kalliny«.

W poniedziałek, dnia 18 b. u. »Ciocia z Honneur« (ceny popularne).

Repertuar mjejskiego teatru ludowego w Krakowie.

W niedzielę, dnia 17 b. u. po południu: »Wiosna i Wiosna«; wieczorem: »Piękna Marsylanka«.

W ciągu dnia IV. klasy, VI. c. k. loteryi klasowej sprzyjała nowemu szczęściu kantorowi epizody Braci Salfier w Krakowie, plac Dominikański 1. i, atbowiem wygrana 10.000 koron padła na los nr 88.146, tamże nabity.

Główna wygrana 80.000 koron w 9-ciej klasie przypadła na los, również w tym kantorze nabity.

Obdarzony szczeniakiem wymieniony kantor poleca losy do głównego ciągnięcia 5-tej klasy, które zaczyna się 10 października i będzie trwało do 8 listopada b. r. 6889-2

Chorem balietem pomaga naturalna woda gorzka, »Franz Josef« do oświeżenia większego apetytu, usłanego trawienia, latwego wyproszczenia bez przeszkody, z czym w wielu wypadkach połączone jest nadzwyczaj skuteczne działanie na chore organy. Rada dworu prof. K. Braun v. Fernwald, przedłożony c. k. polow. uniw. kliniki dla lekarzy w Wiedniu, oświadcza, że bardzo często polecał się o znanych szybkich i niezawodnych skutkach wody »Franz Josef«.

SIŁADKI

Wielki w »Nowej Reformie«: Na Komitet opieki nad b. legionistami: Liga kobiet Jordaniowie 200 K. Na Szarytania polskiego: Mieczysław Wilczek 10 K zebrane przy wypłacie zasiłków w Liżkach. Na dom sierot i. dra Ign. Dembowskiego w W. K. 3 E. nieprzyjaciela przez koleżanki Aniel Skawinska. Na Ligę kobiet (na miasto dla niemowląt): Mieczysław Wilczek 10 K zebrane przy wypłacie zasiłków w Liżkach. Na starzyńską opiekunkę dla uchodźców i rannych: Mieczysław Wilczek 10 K zebrane przy wypłacie zasiłków w Liżkach. Na starzyńską T. M. Konrad Zochowski 4 K; H. S. 5 K; Józef i Francis 4 K. Na obiady dla biednych studentów: N. N. 2 K.

Zmarli: Flora Kirschnerowa, wdowa po zmarłym lekarzu, umarła w Krakowie w 62 roku życia w dniu 15 b. m. Pogrzeb odbędzie się w poniedziałek o godzinie 11 przed południem. Zmarła pracowała w wielu stowarzyszeniach humanitarnych, legodząc nędzę szerokich mas.

Z teatru mjejskiego.

»Dramat Kalliny«. Trzy akty prozy życia przez Zygmunta Kaweckiego.

Tradycja świetnych kreacji Kamińskiego, Roman, Solkiego, podtrzymująca walory teatralne »Dramatu Kalliny«, mogła być pod pewnym względem osłabiona przy wznawianiu sztuki ze względu na ryzyko porównań. Ważyła się na ten eksperyment dyrektora mjejskiej sceny krakowskiej, wierząc w siłę obecnego komedowego zespołu.

Nie przykładając skali porównań, przynajmniej trzeba, że w ramach wymagań do sił i środków zastawianych, wczorajsze wykonanie »Dramatu Kalliny« wypadło bardzo przyzwoicie. W tytułowej roli p. Bożena zarysowała postać bohaterki »Dramatu Kalliny« bardzo plastycznie i jednolicie, dając mu fizjognomicznie duchową, ustaloną zgodnie z intencyjami i założeniami sztuki, odczytując subtelnie z przymieszką nonszalancji człowieka obwinającego charakteru. P. Zarzycka, wybitnie udekorowana, jako Albina, rozwijała grę błyskotliwą, silnie realistyczną, uwidaczną z talentem i prawdą historyczną, wybuchy zgorzkniałej ofiary losu. Sceny kłótni, szamotań się z mężem i rodziną, odegrałyby doskonale. Jedną z najlepiej pojętych i wykonanych była rola dawnego wielbiciela Albiny w grze p. Jednowskiego. Typ nie nowy, bo wzorowany na Asnykowskim Cyganiku, znalazł w p. Jednowskim bardzo inteligentnego przedstawiciela, który umiał pogłębić psychologię wykołajonego filozofa i wydobyć jaśniejsze przebiegi jego ducha.

Doskonałe pojęcie i odczytanie była rola Wisi w interpretacji p. Gryficy; kapitalnym Nuniem był p. Stanisławski. Z pozostałych ról zwracali uwagę uwagę w ansamblu p. Zarzycki, jako Zygmunta Niedzielski, kopujący w gestach figurę dziennikarza, znanego na bruku lwowskim. Poehwalne uznaje zapisać jeszcze należy p. Modzelewskiej za wybitnie odegrany epizod kłótni w akcie pierwszym, oraz p. Czernickiej za doskonały typ służącej. Dobry gatunek kwiłetek charakterystycznych dopieśli pp.: Trzywiłlar, Brandt i Boehlke. Wznowienie sztuki Kaweckiego koniecznością repertoriową nie było, ale bądź co bądź dało sposobność zespołowi sceny naszej stworzyć zapamiętaną i artystycznie zupełnie zgrana i zadowalającą całość obyczajowego obrazu o zarysach bliznych i plastycznych.

W. Pr.

Wojna.

Sytuacja wojenna w Siedmiogrodzie.

(Tel. w. »Nowej Reformy«.)
Lugano, 17 września.
»Secolo donosi z Bukaresztu:
Opór nieprzyjaciela w Siedmiogrodzie trwa. Na razie nie należy wcale oczekiwać jakichś większych zwycięstw rumuńskich na tym froncie.

Komunikaty bułgarskie.

(Tel. a. k. Biura koresp.)
Sofia, 17 września.
Sprawozdanie sztabu generalnego z 15 bm.: Front rumuński: Wzdłuż Dunaju spokój. Tylko Tutrakani byli przez nieprzyjacielską artylerię bezskutecznie ostrzeliwani. Na froncie Dobrudży nasze wojska od 12 września stały się zacięte walki z połączeniemi siłami rumuńskimi, rosyjskimi i serbskimi. Bitwa, toczona na linii jeziora Oltina—Parakoj—Aptan—Musebel—Karaomer, zakończyła się 14 września zupełną klęską nieprzyjaciela, który na całej linii przystąpił do odwrotu, i jak najenergiczniej ścigany jest przez nasze wojska. Jeńców i zdobytych wojennych depłero się zlicza. — Stwierdzono, że w tej bitwie po stronie nieprzyjacielskiej brały udział 4 dywizje rumuńskie, jedna rosyjska dywizja piechoty, jedna kombinowana dywizja piechoty rosyjsko-serbskiej, i jedna rosyjska dywizja kawalerii.

Według zeznań oficerów rumuńskich, wziętych pod Tutrakaniem do niewoli, stwierdzono, że w tutrakanijskim przyczółku mostowym wzięte do niewoli całą 15-ą i 17-ą rumuńską dywizję piechoty, dalej 5-ą dywizję haubic, 3-ci pułk ciężkiej artylerii, i całą artylerię kwatermistrzowską, licząc nierannych jeńców, wziętych pod Tutrakaniem, wynosi 462 oficerów, w tym dwóch komendantów brygad, 40 lekarzy i 25.000 żołnierzy. Komendant 15-tej dywizji, generał Gergescu, uoleki, komendant 17-tej dywizji, generał Todorczu, uoleki w Dunaju. Zdobyto dwie chorągwie, 130 dział, 62 karabinów maszynowych, wiele materjału wojennego.

W walkach pod Kustuniar, Dobroscin i Syllistry wzięto jeńców do niewoli 3.683 żołnierzy, zdobyto 30 dział. Wogóle do 12 września wzięto do niewoli 522 oficerów i lekarzy, 28.000 żołnierzy nierannych, zdobyto dwie chorągwie, 130 dział, 62 karabinów maszynowych, wiele amunicji i różnego materjału wojennego.

Front macedoński: Na zachód i północny zachód od jeziora Ostrowo toczą się poważne walki. Stwierdzono obecność znacznych sił nieprzyjacielskich, w tym także pułków rosyjskich. W obszarze Mogleny odparto wszystkie ataki nieprzyjacielskie. Na lewym brzegu Wardaru żywy ogień działowy.

Sofia, 17 września.
Bułgarski sztab generalny podaje do wiadomości pod datą 16 września:
Front macedoński: Po zaciętych walkach koło jeziora Ostrowo udało się nieprzyjacielowi zająć Planinę Nidze. — W dolinie Mogleny odparto ataki nieprzyjaciela na wzgórze Bachowo i na wzgórze Kowil, zadając mu wielkie straty. Przed wzgórzem Bachowo naliżyliśmy przeszło sto zwłok nieprzyjacielskich. W dolinie Wardaru z obu stron słaby ogień artylerii. — Na Planinie Belisica na północny zachód od Palmiz apedziliśmy posterunek 63 woskiego pułku piechoty i wzięliśmy mały oddział do niewoli. Dnia 12 września zajęliśmy miasto Kawale.

Według umowy między naczelnym kierownictwem armii niemieckiej a komendantem 4-go korpusu greckiego wojska greckie będą odstawione do Niemiec. Wysyłka wojsk tych rozpocznie się 15 września.

Wczoraj Flota nieprzyjacielska ostrzeliwała port w Kawi i najsilniejszą dzielnicę miasta. Koszary na zachodnim końcu miasta stoją w płomieniach. Nie było żadnych ofiar.

Front rumuński: Wzdłuż Dunaju spokój. W Dobrudży dalej ścigany pobity armię nieprzyjacielską. Na wybrzeżu morza Czarnego panuje spokój.

Zdobycie Tutrakana.

(Tel. a. k. Biura koresp.)
Berlin, 17 września.
Sprawozdawca wojenny »Berliner Tageblatt« donosi z kwatery głównej między innymi, że uosobienie naczelnej komendy armii wobec nowego zadania na południowym wschodzie jest pełne nadziei. Odwiedziwszy Envera paszy króla bułgarskiego wznowił silne nadszanie do do zwycięskiego rozwiązania nowego ciężkiego zadania na południowym wschodzie.

Dalej podaje do wiadomości, że z zalogi Tutrakana, wynoszącej około 40.000 żołnierzy, ujęte zostało co najwyżej 5.000. Szczęśliwie, z taką wyjątkiem po sobie następowaty, sąrawia, że tylko niewielu zostało zbiegów poza Dunaj do Olenicy. Krwawe straty Rumunów trzeba przyjąć na 10.000 ludzi. Resztę wzięto do niewoli. Podczas walk koło Tutrakana wybitny udział miały ciężkie baterie niemieckie. Pierwszy wszedł do zdobytej twierdzy oddział piechoty niemieckiej.

Wrażenie energicznego marszu na Rumunię było niesłychane. Według opowiadań wziętych do niewoli komendantów brygad, Rumuni na całym rozległym na zagrożonym brzegu Dunaju wszystkie rezerwy, jakie stały do rozporządzenia. Cały ruch kolejowy prywatny z Bukaresztu na południowy wschód został wstrzymany. Wzdłuż całego Dunaju ludność popadła w paniczny strach. Wskutek braku kolei droga zapelniała się uchodźcami.

Bukareszt pod rządami rosyjskimi.

(Tel. w. »Nowej Reformy«.)
Berlin, 17 września.
»Voss. Ztg.« donosi ze Sztokholmu:
Bukareszt znajduje się już w zupełności pod władzą rosyjską. Rosjanie zażądali przede wszystkim zupełnego zakazu używania alkoholu w całej Rumunii, obśadzania ważniejszych posterunków policyjnych urzędnikami rosyjskimi i dopuszczenia do fortów bucaresteńskich oficerów rosyjskich.

Urządnicy policyjni rosyjscy zainstancjowali w Bukareszcie przed kawiarnią Louvre pogrom żydowski, przytem trzy osoby zabiło a dwa dzieci przeszło poranione.

Podczas gdy przedstawiciele dyplomacyi Anglii i Francji zachowują się z rezerwą, posł rosyjski, Poklewski, udał się w autobusie, ozdobionym chorągiewkami rosyjskimi i rumuńskimi, przed mieszkanie Take Jonescu, który wygłosił do tłumów z balkonu przemowę oświadczając w niej między innemi, że pewni politycy rumuńscy chcieli zaprzędać Rumunię Niemcom. Tłum podniecony temi słowami pospieszył pod mieszkanie Piotra Cerpa i Marghiomana i powybił w nim szybę.

Rosyjska armia w Dobrudży.

Berlin, 17 września.
Korespondent sztokholmski »Vossische Zeitung« donosi o armii rosyjskiej w Dobrudży: Dowódca tamtejszych wojsk rosyjskich jest generał Zajackowski, który z do wybuchu wojny obecną sprawował dowództwo nad 87 dywizją piechoty rosyjskiej w Petersburgu, w związku XVIII. korpusu armii, później zaś dowodził rezerwowym korpusem armii w grupie armii Iwanowa.

Były komendant jego brygady, generał major Junakov, przydany mu został na szafę sztabu, podczas gdy generał major Polowcow sprawuje przy nim służbę generalnego kwatermistrza. Zastępuje na uwagę, że siłom bojowym rosyjskim przydzielono nie tylko artylerię japońską (działa polowe i haubice 12 i 16 cali), lecz także japońskich oficerów artylerii.

Grupa państw dozwodzi neutralności.

(Tel. w. »Nowej Reformy«.)
Berlin, 17 września.
»Deutsche Tages-Ztg.« donosi ze Sztokholmu: Dzienniki petersburskie, które spowiadały się w dotychczasowych rozważaniach kwestyi greckiej w duchu dla ententy korzystnym, przestrzegają obecnie przed przeciwnymi nadziejami, gdyż król Konstantyn z nieoczekiwaną stanowczością występuje nadal za dotrzymaniem pokoju przez Grecję.

Zaimis wytyczył ostatnimi czasy usiłowania, aby wszelkimi możliwymi sposobami zmusić króla do wypowiedzenia wojny mocarstwom centralnym. Zaimis ustąpił dopiero wtedy, gdy widział, że usiłowania jego żadnego nie robią powodzenia.

»Birzer. Wiadom.« zanieścują wiadomość zrekomo z Salonik pochodzącą, że rząd grecki wśród wszelkich okoliczności zdecydowany jest dozwodzić neutralności.

(Tel. a. k. Biura koresp.)

Akcja niemieckich łodzi podwodnych.

(Tel. a. k. Biura koresp.)
Berlin, 17 września.
Biuro Wolffa donosi:
W czasie od 3 do 11 września nasze łodzie podwodne w kanale angielskim i na oceanie Atlantycznym zatopły 26 nieprzyjacielskich okrętów handlowych o ogólnej pojemności 26.222 t. Oprócz okrętów handlowych nieprzyjacielskich zatopły także 7 neutralnych okrętów handlowych o ogólnej pojemności 10.669 t. m, ponieważ weszły do Anglii lub do Francji zakazane towary.

Wyczerpanie militarne Francji.

(Tel. a. k. Biura koresp.)
Kolonia, 17 września.
»Koelnische Ztg.« donosi, że we Francji zarządzanie ponownych przeglądów wywołuje ogromne zaniepokojenie. Kto czyta dzienniki francuskie, natrafia na okrzyki rozpacz. I tak dziennik »L'Ouvrier« z 31 sierpnia — pisze, że 20.000 żołdaków w październiku będzie powołanych do ewakuacji w strzelaniu, by potem odesłać na front. Bez wątpienia Francja już dziś wyczerpała materjał w ludziach do tego stopnia, że jakkolwiek zakończy się wojna, będzie ona katastrofą narodową.

Neutralność Holandji.

(Tel. a. k. Biura koresp.)
Wiedeń, 17 września.
Posł holenderski z polecenia swego rządu podał do wiadomości ministerstwa spraw zagranicznych proklamację, mocą której Holandia ogłasza swoją neutralność wobec wojny między Rumunią z jednej, a Austro-Węgry, Niemcami, Turcją i Bułgarią z drugiej strony.

Nota koalicyi do Szwecji.

(Tel. a. k. Biura koresp.)
Sztokholm, 17 września.
Wspólna nota mocarstw koalicyi, wystosowana do Szwecji, zaznacza, że rząd szwedzki w swoich zarządzeniach co do ochrony wybrzeży czyni różnicę między łodziami podwodnymi handlowymi a łodziami podwodnymi wojennymi i łodziami podwodnymi handlowymi pozwala kraść na wodach, podległych zwierzchności szwedzkiej. Nota podkreśla następnie, że niemieckie okręty handlowe mają dostęp zarówno do wybrzeży wschodnich jak i zachodnich Szwecji, natomiast sojuszników koalicyi przedzielono na morzu Bałtykiem ścianą, tak że okręty handlowe sojuszników, leżące w portach rosyjskich, mają dostęp tylko do wybrzeży wschodnich Szwecji, inne zaś okręty handlowe sojuszników dostrzegają tylko do wybrzeży zachodnich. Poza tem rząd szwedzki unika wszelkiej sposobności, by nie dać niemieckim siłom zbrojnym powodu do pojawienia się na wodach szwedzkich. Między zachowaniem się rządu szwedzkiego wobec jednej strony wojnującej a zachowaniem się jego wobec drugiej strony istnieje wyraźna różnica, która nie da się pogodzić ze zobowiązaniami lojalnej obiektywnej neutralności. Rządy mocarstw koalicyi ubolewają żywo, że muszą fakt ten stwierdzić.

Odpowiedź Szwecji.

Szwedzki minister spraw zagranicznych wystosował na tę notę w dniu 9 bm. odpowiedź, w której stwierdza, że rząd szwedzki nie może się wdawać w dyskusję co do szczerości i obiektywnej swojej neutralności, której przestrzegając ściśle podczas całej wojny, i musi wskazać na to, że wszelkie wynowki tego rodzaju są z gruntu fałszywe, ponieważ opierają się na zmyślonych faktach. Wydane przez rząd szwedzki zarządzenia może wydawać się zbyt ostrymi wobec ponownych zapewnień, że neutralny szwedzki obszar morski będzie jak najściślej przestrzegany, ale bezwzględnie prawo szwedzkiego wyłączenia przysługujące prawo ocażowania, jakich środków prawnych ma użyć, by bronić swoich praw i by wypełnić swoje zobowiązania.

Telefoniczne i telegraficzne wiadomości c. k. Biura koresp.

z dnia 17 września.
Prezes Koła polskiego w Wiedniu.
Wiedeń. Prezes Koła polskiego dr Bilinski powrócił wczoraj z Ischlu do Wiednia.
Brak papieru gazetowego we Francji.
Amsterdam. Wedle jednego z nutejszych dzienników, donoszą »Times« z Paryża: Dzienniki francuskie postanowiły dla oszczędzenia papieru w dwóch dniach w tygodniu ukazywać się tylko z tekstem dwustronnicowym, w innych dniach, jak zwykle.

Nadesłano.

(Artykuły w tym dziale nie podlegają od redakcyi.)
Przez nierzadkie odwołanie.
umysłowe i cielesne wyczerpanie, popadła organizm ludzki w osłabienie, które często bardzo niebezpiecznie osłabia zupełnie siłę woli, ale przy użyciu umiarkowanych za wyborne

tabletek lekarskich

w bardzo krótkim czasie przemienia się w uczucie siły i zdrowia.
Tabletki lekarskie, składające się z lecytyny, soli, cerowin i soli fosforowych, przez lekarzy za dobre uznane i stale zalecane, są dzisiaj najlepszym i najtańszym środkiem wzmacniającym przy umiarkowanym i cielesnym zużyciu i nerwowości; szczególnie w polu mają nieocenioną wartość. W pudełkach po 50 tabletek z przepisem po cenie 3.50 K do nabycia prawie w każdej aptece państwa.

W Krakowie: w aptece »Pod białym orłem«, Rynek L. 45; w aptece »Pod złotą głową«, Rynek L. 13; w aptece Gralewskiego, ulica Szczęśliwa. 6870-8

Udzieloną przezennie p.

Aleksandrowi Szurmiakowi

pisemna pełnomocność z dniem dzisiejszym upełnomocnia, oraz oznajmiam, że od dnia dzisiejszego p. Aleksander Szurmiak nie zajmuje się zarządzeniem mojej realności przy ul. Lwowskiej L. 58 w Podrózcu.

Salomea Tokarzewska. w. real.

Kancelaryę adwokacką

z p. Dra JANA JAKUBOWSKIEGO prowadzi

Adwokat Dr IGNACY SZADO w Krakowie, ulica Zwierzyniecka L. 7. 6932-2

Obiektywne wyrok o środku leczniczym

można wydać dopiero po wielostronnej wypróbowaniu go przez licznych lekarzy. O niezliczonej liczbie środków, przeciw gruźlicy zachwalanych, można wogóle powiedzieć, że tylko niektóre uznane zostają za trwałe użyteczne. Do tych niezawodnych, od lat 20 wypróbowanych leków, należy »Syrulina«.

Rządowo uprawniona

Szkoła rachunkowości państw. i buchalterii

pojedynczej, podwójnej, stenografii, kaligrafii, korespondencji polskiej, niemieckiej, prac kancelaryjnych, rachunków kupieckich i bankowych

Henryka Gottlieba w Krakowie

przy ulicy Dietelskiej L. 68

otwiera

Nowe kursy.

Wpisy na powyższe kursy przyjmuje codziennie od godziny 9 do 1 i od 2 do 7 wieczór.

6886-5

Podziękowanie.
Wszystkim, którzy raczyli oddać ostatnią posługę naszej najukochańszej córce
Annie Setkowicz
jak również chorowi na ręce dyrektora WPana Bolesława Walick-Walewskiego serdecznie podziękowanie składają
Setkowiczowie.

Po ciężkiej chorobie zmarła dnia 15 września b. r. w Krakowie w 62 roku życia
Druga Flora Kischnerowa
wdowa po lekarzu, prezesowa Stowarzyszenia wdów izraelskich i wydziałowa wielu stowarzyszeń dobroczynnych.
Pogrzeb odbędzie się w poniedziałek dnia 18 września b. r. o godzinie 11 przed południem z domu przedpogrzebowego tutajszego cmentarza izraelskiego.
W Krakowie, 15 września 1916 r.

Oświadczenie.
Oświadczam kategorycznie, że żadnych wezwań
p. Helena Pniewska
zamieszkała przy ulicy Szewskiej L. 15
nie podpisywała i takowych w obiegu nie było i niema.
Witold Pniewski.

Rządowo upoważnione
KONSERWATORIUM TANECZNE
Leopolda Pol.-Dolińskiego
Rynek główny L. 23.
KURSA: tańców salonowych, solowych, gimnastyki rytmicznej, plastyczno-rytmicznej, tańców klasycznych i charakterystycznych, specjalna kursa fachowa dla artystów i adeptów scenicznych, oraz p. nauczycieli.
Zgłoszenia przyjmuje się codziennie. 6939-4

Właściwość — Z. Olszewskiego
dawniej we Lwowie — obecnie w Białej
rozpoczyna się 20 b. m.
i obejmą, jak przedtem, przygotowanie do egzaminów:
1) z rachunkowości państwowej i kupieckiej (w c. k. namiestnictwo);
2) z przedmiotów handlowych (w c. k. Akademii handlowej).
Osoby, które się same uczyły, przepytuje się i uzupełnia braki.
Na żądanie prospekt. Zgłoszenia pisemne lub ustne (od godz. 2—4 po południu) pod Z. Olszewski, Bielsko, Fabriksgasse Nr 5.

Dr Henryk Schreiber
otworzył kancelaryę adwokacką w Krakowie
przy ulicy Floryańskiej L. 23.
6786-6

Dr Władysław Jarecki
b. dyrektor szpitala powszechnego w Zloczowie,
b. asystent cesarskiego szpitala jubileuszowego w Wiedniu
ordynuje w chorobach wewnętrznych i dzieci w Zakopanem
KRUPOWKI »MARYSIN«.

KARLSBAD
»Willa Polska«. — Zakład dydaktyczny
Gr. Małyszewskiego.
Haus Fürstehof, Parkstrasse.
Ceny normalne. Prospekty na żądanie. Usługa polska.

Ogłoszenie konkursu.

Wydział Stowarzyszenia izraelskiego postępowych w Krakowie rozpisuje na mocy aktu fundacyjnego, zatwierdzonego przez c. k. namiestnictwo do 1.105.875/92, konkurs na 5 stypendyów po 400 K i 5 po 200 K imienia bl. p. Małyszewskiego Silbersteina, dla pilnie i dobrze się uczących uczniów wyznania mojżeszowego, do szkół publicznych w Krakowie uczęszczających. Ubiegający się o stypendywni winni wnieść podania, zaopatrzone w dowody: a) dobrego postępu w naukach, b) ubóstwa, przez dyrektora szkoły względnie dziekanat uniwersytetu, do Wydziału Stowarzyszenia na ręce adwokata dra Rafała Landaua w Krakowie do dnia 31 października 1916 roku włącznie.

Jednocześnie ogłasza się, że wyż wspomniany Wydział udzieli uczniom wyznania mojż., uczęszczającym do szkół i zakładów naukowych w Krakowie, z odsetek fundacyi bl. p. S. N. Wechslera jednorazowych zapomóg pieniężnych.

Ubiegający się o te zapomogi winni podania, jak się powyżej wymaga, wnieść w tym samym terminie na ręce adw. dra Rafała Landaua.

Zawiadamia się nadto, że dnia 18 października b. r. udzieloną zostanie z odsetek fundacyi bl. p. dra Stefana Eichhorma uczniowi wyznania mojż., uczęszczającemu do szkoły w Krakowie, zapomoga w kwocie K 80, a ubiegający się o to wsparcie winni wnieść podania na ręce dra Rafała Landaua do dnia 8 października 1916 roku.

Dr Izidor Delichs
sekr. Stow.

Dr Rafał Landau
prezes Stowarzyszenia izr. postępowych.

Kraków, we wrześniu 1916 r. 6928

FIRMA LINOLEUM i CERATA Kraków Rynek gl. 10
Linoleum do wykładania sal operacyjnych. Ceraty na stoły i meble. Gumowe. Linoleum: dywany, chodniki i dywaniki. artykuły chirurgiczne. dywany — chodniki — portyery — wełniane: kapy na łóżka — na rzutki na sof. 6886-5

1. *Chrysomelidae*
 2. *Chrysomelidae*
 3. *Chrysomelidae*
 4. *Chrysomelidae*
 5. *Chrysomelidae*
 6. *Chrysomelidae*
 7. *Chrysomelidae*
 8. *Chrysomelidae*
 9. *Chrysomelidae*
 10. *Chrysomelidae*
 11. *Chrysomelidae*
 12. *Chrysomelidae*
 13. *Chrysomelidae*
 14. *Chrysomelidae*
 15. *Chrysomelidae*
 16. *Chrysomelidae*
 17. *Chrysomelidae*
 18. *Chrysomelidae*
 19. *Chrysomelidae*
 20. *Chrysomelidae*
 21. *Chrysomelidae*
 22. *Chrysomelidae*
 23. *Chrysomelidae*
 24. *Chrysomelidae*
 25. *Chrysomelidae*
 26. *Chrysomelidae*
 27. *Chrysomelidae*
 28. *Chrysomelidae*
 29. *Chrysomelidae*
 30. *Chrysomelidae*
 31. *Chrysomelidae*
 32. *Chrysomelidae*
 33. *Chrysomelidae*
 34. *Chrysomelidae*
 35. *Chrysomelidae*
 36. *Chrysomelidae*
 37. *Chrysomelidae*
 38. *Chrysomelidae*
 39. *Chrysomelidae*
 40. *Chrysomelidae*
 41. *Chrysomelidae*
 42. *Chrysomelidae*
 43. *Chrysomelidae*
 44. *Chrysomelidae*
 45. *Chrysomelidae*
 46. *Chrysomelidae*
 47. *Chrysomelidae*
 48. *Chrysomelidae*
 49. *Chrysomelidae*
 50. *Chrysomelidae*
 51. *Chrysomelidae*
 52. *Chrysomelidae*
 53. *Chrysomelidae*
 54. *Chrysomelidae*
 55. *Chrysomelidae*
 56. *Chrysomelidae*
 57. *Chrysomelidae*
 58. *Chrysomelidae*
 59. *Chrysomelidae*
 60. *Chrysomelidae*
 61. *Chrysomelidae*
 62. *Chrysomelidae*
 63. *Chrysomelidae*
 64. *Chrysomelidae*
 65. *Chrysomelidae*
 66. *Chrysomelidae*
 67. *Chrysomelidae*
 68. *Chrysomelidae*
 69. *Chrysomelidae*
 70. *Chrysomelidae*
 71. *Chrysomelidae*
 72. *Chrysomelidae*
 73. *Chrysomelidae*
 74. *Chrysomelidae*
 75. *Chrysomelidae*
 76. *Chrysomelidae*
 77. *Chrysomelidae*
 78. *Chrysomelidae*
 79. *Chrysomelidae*
 80. *Chrysomelidae*
 81. *Chrysomelidae*
 82. *Chrysomelidae*
 83. *Chrysomelidae*
 84. *Chrysomelidae*
 85. *Chrysomelidae*
 86. *Chrysomelidae*
 87. *Chrysomelidae*
 88. *Chrysomelidae*
 89. *Chrysomelidae*
 90. *Chrysomelidae*
 91. *Chrysomelidae*
 92. *Chrysomelidae*
 93. *Chrysomelidae*
 94. *Chrysomelidae*
 95. *Chrysomelidae*
 96. *Chrysomelidae*
 97. *Chrysomelidae*
 98. *Chrysomelidae*
 99. *Chrysomelidae*
 100. *Chrysomelidae*

z ukończoną i wydzieloną oraz dwuklasową szkołą handlową poszukuje odpowiedniej posady, tak-że na prowincji. Zgłoszenia listowne do Biuletynuików Maryana Hupczyca, Warszawa, ul. 30. 5553 2.

Planino

marki „G. Ressler“, kryż., z pły-
nct. do sprzedania. Ul. Floryańska
l. 7-5, 1 p., w składzie mebl.

Zawiadomienie.
(Dobra sposobność). Sprawdziła
1/4 wagonu wybojnych Jablek,

70 hal. za 1 kg. ul. Szewska 9.
6822 2 3

Gazeta Mieszkań
ul. Karłowicza 15. porty

ogłasza **bożykatule** mieszkani
wynajęcia. Właściciele realnoś
zgłaszajcie, Lokatorzy kupujc
Gazetę Mieszkani. 6795 2 3

D. Schreiber
Floryńska 32
poszukuje zaraz zdolno
ekspedienta i prasy
kantel. 6792 3 3

z ogrodom, w Dębinkach, do sprzedaży. Potwierdza potrzebna około 18 tys. K. Wiadomość z przeznaczenia podać kancelaryjną Dra Langroda, w Karmielicka 9, od 3—5 po poł.

6789 2 5

Praktykant
z ukończoną 11 klasą gimnaz., zwa-
dzie umieszczenie w handlu Julian
Kurkiewicza. Kraków. Naty Rynd
6785 2 8

1000 wyborczych
5 h kostek resotowych za 20
dostarcza za zaliczką z Pragi, t
bryka środków żywności Katile

Chlopca
z rozpoczętą praktyką lub świeżego
przyjmię handel Jana Biernackiego
w Szczakowej. 6781 3 3

Na sezon zimowy

przeferowania kapeluszy akas-
mitem J. Gross. Kraków, Stradom
27. Wyrób ka eluszy. 6525 3

duży sklep front. przy ulicy Kazimierzowej 7. Windomasy: III. R.

Fabryka korków

Jak. Reicha w Krakowie, ul.
Grodzka 71. 6614 9 10

Kapsulki
Gonosan®

o najlepszy środek w cho-
robach pęcherza (rze-
żączka), do nabycia

W aptece „pod Słońcem“
Kraków, linia A-B.
Wysyłka na prowincye.

6609 3 3

zaraz, ewentualnie od 1 października

nika, wraz z konsensem, duży i stał się sklepowy, w którym przez 30 lat prowadzony był wyszynk wódek. Handel towarów mieszanych, oprócz

znany z powodu wzięcia obecnego
dzierżawcy do wojska. Wiadomość
u właściciela, ul. Krupnicza 22.
6715 3 3

Żywności

konserwy, sardynki, kondensowane
kawa i surogaty, ryż, wyroby
strączkowe, pasza, wino, w niatych
nami z natychmiastową dostawą
-węg. stacyj.

koncesjonowany skład

w wszelkich typów
konie ma zawsze na składzie w ban
ner, Wiedeń, II., Pratersraße 72
koresp. w języku niemieckim 69 104

e damskie

rycznych, fabryczno-hurtowni
apeluszy 6381 5 5
przy ul. Miodowej 1. 4

ca drukarni E. K. Górecki.